KAALEPI KÜLATEATAJA

NR. 3 OKTOOBER 2013 TASUTA

LEHTEDE SAHISTAMISE AEG ON KÄES

Nii ta tuleb - igal päeval langeb märkamatult lehti puudelt ikka juurde ja juurde ning ühel hommikul tõded, et ongi sügis käes. Sellel aastal on sügis eriti ilus - värviline ja rohkete kastanimunadega.

Ühel õhtul töölt koju tulles avastasin, et kõik radiaatorid on täis karbikesi ja nende sees kuivavad kastanimunad. Vanaisa oli koos lastelastega teinud suurema kastanikorjamise. Siiani oli meil kodus väike korvitäis kastanimune, mis mitu aastat on pakkunud külla tulnud lastelastele tegevust. Igaühele vastavalt tema võimetele - kes tunneb rõõmu ainult korvi ümberkallamisest, kes nende veeretamisest, kes aga peab maha pikemad mängud. Enamasti saan ka mina nendest mängudest osa, just siis, kui on vaja kastanid jälle korvi tagasi korjata. Nüüd on neid aga varutud nii palju, et edaspidi pean endale ilmselt abilisi vaatama.

Värvilised lehed on ilusad küll, aga lõpuks on vaja nad ikkagi kokku riisuda. Nii ka sellel sügisel. Kunagi ei saa riisumist ette planeerida, sest kunagi ei tea, millal ilm seda lubab. Loodan, et saame siiski ka sellel sügisel kenasti hakkama - nii oma majade ümbert kui ka pargist. Ärge siis väga tõredad olge, kui kutsutakse õue riisuma, või tulge ise appi, kui näete, et kuskil riisutakse!

Seniks aga toredat sahistamist! *Kaalepi külavanem Maiu Mäe*

SELLES NUMBRIS

SÜGIS SÜDAMES	2
LAUKATMINE	2
KAARUKA PIDU	3
ARAVETE PIDU	3
HEIKI ERNITS KAALEPIS	4 5
KODUTÜTRED	6
SÜGISJOOKS	6
ENNE JA NÜÜD	7
MÄLESTUSED MÕISAST	8 9

SÜGIS SÜDAMES

Esimene lumi sadas sel aastal maha üllatavalt vara. Ehk oli see kingitus kooliskäivatele lastele, kes said sügisvaheaja esimesel päeval juba lumes mängida. Kahjuks kauaks seda rõõmu ei jätkunud, sest lumi lahkus sinna, kust ta tuli. Ilmselt oli see eelluure, ehk ei ole siiski kaugel see aeg, mil lumehanged üle majakatuste kõrguvad. Loodetavasti nii hulluks asi ei lähe.

Peab nentima, et ilmad on läinud jahedaks. Loodetavasti on kõik juba kapist välja otsinud sallid, mütsid ja kindad. Mina küll olen. Tundub aga, et Kaalepi inimesed külma ei karda - inimesed käivad ikka järjekindlalt väljas toimetamas ja kui tõesti külm peakski näpistama, siis võib alati Külade Toas oma varbad üles soojendada. Külade Tuba on pidevalt avatud ning valmis inimesi alati vastu võtma. “Soe tuba ja lahke pererahvas,” nagu öeldakse.

Kaalepi Külateataja kujunduses puhuvad seekord aga tuuled veidi teisest suunast ning lisandunud on ka mõned uued ja huvitavad rubriigid, mis kajastavad kaaleplaste minevikku ja ajalugu.

Soovitan teil kindlasti külastada värsket Kaalepi kodulehte: **www.kaalepikyla.weebly.com**
Hoidke näiteringi tegemistel samuti silma peal: **www.kaalepikratt.blogspot.com**

Oktoobrinumbri vaderiteks võib pidada meie toredaid toetajaid:

Virve Laube, Kristiina Gaidalenko, Maiu Mäe, Kaupo Mäe, Kairi Jervson,

Olga Krabi, Sirle Gunin, Amilde Rajasaar, Tiina Kask, Kristiina Kask

Aitäh teile, aitasite oktoobrinumbril trükisooja näha!

Mina aga soovin teile taaskord eelkõige head lugemist ning ka palju naeru ja lusti! Tundke sügisest rõõmu, sest varsti on valged ajad möödas ja aeg heita talveunne...

Kaalepi Külateataja peatoimetaja Mare Laube

LAUAKATMISNIPPIDE ÕPPIMINE

Ühel päeval käisid Kaalepi külatoas kaks toredat kokatädi õpetamas, kuidas pidupäeval kõige efektsemalt ning maitsvamalt lauda kaunistada.

Kõigepealt räägiti sellest, mis aineid võiks tervislikult toituv inimene süüa ja kust neid saada. Seejärel haarasime nugade ja lõikelaudade järele ning panime kurkidele käed külge. Esimese asjana keerasime kurgiviilud elegantseteks rullideks, seejärel võtsime ülejäänud pool kurki ning tegime sellest hirmuäratava krokodilli, kelle hammaste teravus olenes teda meisterdanud inimese käte osavusest ja nägemusest.

Pärast krokodilli tuli aeg hoopis leebemate porgandililleke ste tegemiseks. Samamoodi sõltus lillede õielehtede arv ja suurus täiesti nende valmistaja meisterlikkusest. Pärast lillekesi läks järg õrnadele porgandiroosidele, mis mõnel meisterdajal tulid väga tõetruult välja.

Kõik nikerdatud maitsvad suupisted paigutasime kunstiliselt oma äranägemise järgi taldrikule, kuhu lõpuks ilmusid veel pirnidest siilid (okasteks tikuvõileivad), porrust tehtud lillekesed ja lehed, õunadest tehtud suured lilled, üks munast tehtud jänku.

Lisaks sellele näidati, kuidas teha võist roose ja nippe, kuidas ajanappuses kiirelt midagi efektset valmistada. Iga kohalkäinu sai enda taldrikutäie kaasa kodustele näitamiseks ning lisaks sellele veel pisikesed raamatud rasvade, suhkrute ja soolade kohta meie toidus.

Fotod: Tiina Kask

Mari-Liis Tommula

JÄRVAMAA KÜLASELTSIDE III KOKKUSAAMINE

12. oktoobril olime kutsutud Kaaruka külla, Roosna-Alliku valda. Tähistada oli kohe mitut sündmust korraga - peale külaseltside kokkusaamise oli Kaaruka Külaseltsil ka 13. sünnipäev ja lõppenuks kuulutati ka Kaaruka küla üks väga tore projekt. Selle projekti käigus tähistati ära suurte maakividega kõik Kaaruka küla talud. Kivide peale kirjutati talude nimed. See oli suur töö ja nõudis külalt palju ühistegevust, sest kokku on tähistatud maakividega 43 talu.

Foto: erakogu

Külaseltside selline sügisene kokkusaamine on muutund nüüd juba traditsiooniks. Muidu saadakse kokku ikka Kodukant Järvamaa korraldatud koolitustel või koosolekutel, aga sellises vabas õhkkonnas kokkusaamine on hoopis midagi muud. Ürituse korraldamise traditsiooni algatas Kangrumäe Külaselts Aravetel. Eelmine kord saime kokku Prandil ja nüüd siis Kaarukal.

Pidime Kaalepist peole minema ikka mitmekesi, aga olude sunnil jäime lõpuks Kaupoga kahekesi. Andsime Kaaruka Külaseltsile üle Tiina ja Sirle poolt meisterdatud kingituse ja südamlikud õnnesoovid. Jääme juba järgmist külaseltside kokkusaamist ootama.

Maiu Mäe

ARAVETE KESKKOOLI JUUBELIPIDUSTUSED

155 aastat tagasi asutati Aravetele kool, mis 30 aastat tagasi sai endale nimeks keskkool. Selle ajal jooksul on saanud siit hariduse väga paljud õpilased. Sünnipäeva peetigi üheskoos endiste õpetajate ja vilistlastega, kellel avanes võimalus näha uut renoveeritud koolimaja ning saada taas kokku vanade klassikaaslaste, klassijuhatajate ja õpetajatega.

Päeval peeti korvpallivõistlused, köögis pakuti kõigile külalistele suppi. Õhtu algas piduliku kontsertaktusega, kus esinesid nii praegused kui ka endised õpilased ning mille lõpus said kõik sõnasoovijad enda tervitused koolile üle anda. Pärast aktust oli meenutamise ja taaskohtumise aeg seni, kuni bänd end lavale valmis sättis. Bändi vahepeal oli ka õpilastest ja õpetajatest külalisesinejad. Ansambel TAAS saatel sai kooli aulas jalga keerutada, all sammassaalis oli avatud hubane kohvik, kus sai vahepeal tantsimisest puhata ning klassikaaslastega rahulikult muljetada.

Vahepeal toimus ka oksjon, kus läksid pakkumisele kooli almanahh, ühe andeka õpilase kunstitöö ning õpilasesinduse valmistatud maitsev 5,5 kg tort, millel oli kaks poolt: soolane ja magus. Tordi ostis endine õpetaja Tõnu Karp, kes andis selle lahkelt kõikidele söömiseks. Pärast oksjonit oli taas võimalik bändi saatel jalga keerutada.

Lisaks kooli sünnipäevale sai ka Aravete Keskkooli häälekandja, PiibeLeht 20 aastat vanaks. Selle sündmuse auks tegi PiibeLehe toimetus koos PiibeLehe asutajaga live-ülekandeid facebooki, kust kõigil, kes ise kohale ei saanud tulla, oli võimalus natuke peomelust osa saada. Postitusi ja tehtud pilte saab ka praegu vaadata PiibeLehe facebooki lehelt. Peo lõpp oli orienteeruvalt kella 2-3 ajal.

Mari-Liis Tommula

KÜLAS KUNSTNIK HEIKI ERNITS

Foto: erakogu

Oktoobrikuu esimesel laupäeval oli kõikidel Koeratüdruk Lotte fännidel põhjust rõõmus olla, sest Kaalepi külatuppa oli oodata kunstnikku ja üht tegelaskuju loojat Heiki Ernitsat. Enam kui kahekümnel suurel ja väikesel fännil oli soov teada saada, kuidas sündis Lotte, kuidas tehakse joonisfilmi, kui kaua see aega võtab jne. Küsimusi tuli vestluse käigus juurdegi. Loomulikult oli nii mõnigi kaasa võtnud raamatu, et sinna kunstnikult autogramm saada.

Heiki sõnul on Lotte üks vahva koeratüdruk. Selline pisut poisilik plika, hästi uudishimulik ja aktiivne. Koer on ta sellepärast, et nii on tal tegutsemiseks natuke rohkem võimalusi kui seal, kanal või rästikul. Alguses oli mõte, et võiks olla poisskoer. Millised iseloomuomadused tal siis oleksid? Julge, vapper, mõned veel ja ongi kõik. Aga kui ta oleks tüdruk, siis säiliks kõik need asjad ja ta saaks olla ühtlasi ka õrn ning hoolitsev. Nii saime lõpuks palju huvitavama, rikkalikuma karakteri.

Joonisfilmi tegemiseks kulub aega palju ja kunstnikke on ikka rohkem kui Heiki. Joonisfilmide tegemisel on abiks ka arvuti, millega on võimalik värvida pilte. See teeb tänapäeval multifilmi tegemise lihtsamaks. Tegelaskujude liigutused sünnivad läbi näitlejate liigutuste, mis filmitakse ja pildistatakse üles. Näiteks siga Voldemari jaoks filmiti ja pildistati Tarvo Kralli.

Kahju on sellest, et järgmist pikka filmi enam võibolla ei tehtagi, sest Heiki Ernitsa sõnul on mõttekam teha raamatuid või teleseriaali, sest siis näeks seda terve maailm ja saaks tegelaste karaktereid rohkem lahti kirjutada ja mängida.

Heiki Ernits Kaalepi külast:

„Kohtumine vaatajatega viis mind seekord ilusal päikselisel päeval Kaalepi külla. Olid toredad inimesed ja pakuti ka ülihead isetehtud leiba ja muidugi ka hooajale vastavalt mõnusat õunakooki. Tore oli näha kuidas külaelu on hästi korraldatud, on oma seltsimaja kus käiakse koos.“

Suur tänu Teile ka albukate poolt külalislahkuse ja vahvate ürituste eest!

Claire Miljukova

Olen ise vahel suure animatsioonide fännina "Lottet" vaadanud ja imestanud, et tahaks kohe näha seda inimest, kel on nii suurepärane fantaasia, et sellise toreda loo on välja mõelnud. Nüüd siis nägin!

Tervitan ikka soojalt selliseid üritusi ja jäin väga rahule. Koeratüdruk Lotte on ju meie pere suur lemmik ka. Erilisust lisab ka see, et nad võtsid vaevaks tulla sellisesse väikesesse kohta nagu Kaalepi.

Meile räägiti "Lotte" sünnist ja loomisest. Nalja pakkusid videoklipid näitlejatest, kelle järgi siis kunstnikud hiljem animatsiooni tegelasi joonistasid. Lapsed said oma raamatutesse Heiki Ernitsa autogrammi ja paljud oma küsimustele vastused.

Oligi nagu üks pere koos, kellele tulid külalised. Suur tänu Tiinale imehea koogi ja veel parema leiva eest!

Silja Juursalu

HEIKI MÕTTED KAALEPIST

Foto: erakogu

Mõned mõtted Olen paljudes Eesti filmides näinud sarnast pilti ja seetõttu on imelikul moel kinnistunud kuvand Eesti külast kui mingist väga nukrast kohast, kus mehed istuvad päevad läbi poe ees ja rüüpavad muudkui "diislit". Naised siis üritavad kuidagi koduses majapidamises, mis on muidugi ääretult vaene ja räämas, midagi ära teha. Jah, maaelu tundub olevat kuidagi hääbuv nähtus, liiatigi kui linlasena kõnnin igal päeval mööda suurtest plakatitest, mis kiidavad, et "tark on olla tallinlane" ja "Tallinn aitab" jne. Seda toredam on oma silmaga näha, et eelnev ei ole tõde. Et tegelikkus on ikka märgatavalt mitmekülgsem, kui meile tihtipeale näidatakse.

On kogukondi, kus tegutsetakse aktiivselt selle nimel, et küla ei oleks selline "hirmus" koht, vaid tavaline mõnus elukeskkond. Muidugi pole ma käinud paljudes kohtades ja võib ka kindlasti olla, et väga paljude maapoodide esiseid "kaunistavad" kohalikud vines sellid... Ja kohati ongi hääbumist märgata. Ma ei tea päriselt, kuidas Eesti tegelikult elab, ja seetõttu ongi tore aegajalt „ärgata“ ning leida end täiesti teistsuguses Eestis. Seda kogesingi Kaalepi küla rahvaga kohtumisel.

Teie külaelu on väga huvitav ja mitmekesine. Kindlasti ainult selle pärast, et mõned üksikud aktiivsed inimesed tegutsevad - on ikka vaja, et ka teised kaasa tuleksid. Alati on tarvis neid, kes asjad nn käima tõmbaks, kuid see ei taga veel, et kõik toimib. Ilmselgelt on näha, et teie külas on asjad nii, et kogukond naudib kooskäimist ja koos tegemisi. Paistab, et aktiivseid inimesi on palju.

Lugesin teie lehest, kuidas toimuvad maakohtade näiteringide festivalid, ja üllatusena tuli tõdemine, et neid ongi päris palju, kes tegelevad vabal ajal kogukondliku koosolemisega midagi koos luues ja vaba aega väärtustades. See on ilus teadmine. Ma ei tea, kas kuskil on veel selliseid külasid, kes endast on ka animafilmi teinud? Aga ega kõik ei peagi, mõni olgu ikka tipus ja erandlik.

Tore oli olla teie külaliseks. See jättis minusse ainult meeldivad emosioonid ja mingil määral tekitas ka vastutustunnet vaataja ees. Looja peab olema vaba ja saama ennast väljendada nii, et ta ei peaks mõtlema, kui paljudele see, mis ta teeb, korda läheb. Samas, kui kohtud inimestega, kes ongi need sinu loomingu tarbijad, mõistad ka vastutust - sinu looming elab vaatajas juba oma elu. Kui selle mõju inimestele on väärtuslik, siis on ka endal rahulik tunne - oled ajanud õiget asja ja seda mitte niisama tühja.

Nii ei möödunud külaskäik Kaalepisse ka minu jaoks „tühjalt“, vaid ma sain ka väärtusliku elamuse - tore küla, aktiivsed ja andekad inimesed, heatujulised ja rõõmsameelsed. Õunakook oli ka suurepärane! Soovin teie kogukonnale edu!

Heiki Ernits

Minu jaoks oli väga huvitav see, kuidas tänapäeval multikaid tehakse. Üllatas, et veel praegugi tuleb sealjuures väga palju käisitsi joonistada, seda kõike väga täpselt ja iga kunstniku poolt ühtemoodi, et tegelased filmi käigus ei muutuks.

Erinevate tegelaste liikumise kujutamiseks kasutatakse näitlejate abi, kes mõnda teatud tegelast järgi teevad, ning mida saavad kunstnikud hiljem videoklippidelt vaadata.

Lisaks sellele tuleb multifilmile hääl peale lugeda ning muusika salvestada. Multika valmimine on väga pikk, aga üsna huvitav protsess.

Mari-Liis Tommula

KODUTÜTARDE KULTUURIPÄRANDI PÄEV

12. oktoobril käisid Albu kodutütred kultuuripärandi päeval Paide kultuurikeskuses. Seal olid erinevad töötoad, kus me saime käia. Kodutütred on jagunenud rühmadesse ja iga rühm tegi ühe töötoa. Igaüks sai käia neljas töötoas. Mina käisin kõigepealt meie rühma töötoas, mis oli mängude tuba. Mängude toas viis meie rühmavanem Triin läbi erinevaid mänge, kõige lahedam oli kohvrijooks. Selles mängus pidi võidu jooksma naljakad riided seljas ja kohver käes. Triinul oli abiks Anu.

Foto: erakogu

Edasi läksin ma kratti tegema. Krati töötoas panime puuhalule kaltse ümber, kleepisime neile takku juusteks pea peale ja liimisime neile silmad näkku. Siis läksime sööma, söögiks oli kartul, kaste ja liha.

Peale söömist käisime veel kahes töötoas. Mina käisin kõigepealt kaltsunukku tegemas. Kaltsunukku sai teha kahte moodi, kas lõngast või pulga külge, mina tegin pulga külge. Pulga külge tegime nii, et panime pulga otsa villa ja sellele rätiku ümber, õmblesime nööpidest silmad ja tikkisime nina ja suu, siis oligi valmis. Kõige viimasena punusin ma paela ja ketrasin lõnga.

Oli üks tore ja kiire päev!

Kaarin Rannu

SÜNNIPÄEVALAPSED

Maria Krünberg
Eevi Jamnes
Mati Matkamäe
Anne-Lii Sõõrd
Valdek Stamm
Tiina Kask
Jasvir Kaur Gill
Ivo Kalda
Anita Homin
Liis Jalakas
Piia Ossipova
Egert Homin
Rainis Sakna
Elvis Homin
Ainar Pomerants
Kaarin Rannu
Heleriin Gunin

SÜGISJOOKS

Septembri viimasel nädalavahetusel toimus Valgehobusemäel jooksuvõistlus. Sel aastal toimus ka esmakordselt mäkkejooks, millest võtsid osa meie külast mina ja Aiki Jalakas. Mina saavutasin 6. ja Aiki 8. koha.

Järgmisena olid kavas lastejooksud. Kaalepi küla esindasid Aleks Homin, kes saavutas 2. koha, Raimond Mäe, kes õnnestus end viiendaks joosta, ning Kevin Matikainen, kelle kohanumbriks sai 6. Kaalepist osalesid veel Karola Saar ja Tristan Homin.

Hiljem anti stardipauk 8 kilomeetrisel rajal. Meie külast oli ka seal jooksjaid. Siim Jalakas saavutas meeste arvestuses tubli kolmanda koha. Naiste arvestuses saavutas Anni Jalakas esimese ja Aiki Jalakas kolmanda koha.

Edukas ja sportlik päev kaaleplastele!

Anni Jalakas

PILK MINEVIKKU

Külasta Krati blogi: www.kaalepikratt.blogspot.com

Kaalepi näitering Kratt ei ole esimene küla näitlemishimulisi inimesi ühendav rühm. Juba 1965. aastal tegutses Kaalepis täiel hiilgusel populaarne näitering. Vahepeal vajus asi küll soiku, ent 2007. aastal ei suudetud näitlemiskihki enam vaka all hoida ja moodustati näitering eelkõige lastele, et astuda üles jõulunäidendiga "Väikeste asjade valgus". Aastad on möödunud ja nüüd näitlevad üheskoos väikesed, keskmised ja suured kaaleplased. Kratt on teada-tuntud juba kaugemalgi – esinetud on nii Kihnus, Kuhjaveres, Kaarukal, Koerus jne, kui ka siinsamas Kaalepis.

Kaalepi näitering 1965. aastal

2008. aasta

2013. aasta

Mare Laube
Tiina Kask

MÄLESTUSI KAALEPI MÕISAST

Kaalepi mõis oli varem palju pikem ja ulatus kaalumaja poolt peaaegu asfaltteeni välja. See osa oli kahekorruseline ning seal olid korterid. Terve mõis oli üsna kehvas seisus, aga ega meist keegi siis sellele ei mõelnud, seal oli lihtsalt põnev ja huvitav mängida. Teisele korrusele viis pikk, järsk, krigisev ja pime trepp, mis viis Musta Kapteni korterisse. Seda, miks teda Mustaks Kapteniks kutsuti, ei teadnud meist keegi. Aga seda, et ta on hull ja et teda tuleb karta, teadsid kõik. Kui kusagil oli midagi juhtunud, arvati kohe, et küllap Must Kapten!

Enne ja nüüd
Fotod: erakogu

Oli selline pisike tume vanamees. Kui ma nüüd tagasi mõtlen, siis see tumedus võis pigem olla tingitud mustusest. Pimedas me ei julgenud parki minnagi, sest mine sa tea... Räägiti sellest, et kapten kirjutas Brežnevile verega mingi kirja. Siis me kõik arvasime, et ta tegi seda kindlasti inimese verega. Pärast tuli välja, et hoopis küüliku verega (kapten pidas pargi all puurides jäneseid). See ei olnud küll nii põnev, aga siiski natuke hirmutav.

Aeg-ajalt kadus ta kuskile ära ja siis öeldi, et küllap on jälle hullumajas. Kui vanamees välja tuli, siis info sellest levis laste hulgas nagu kulutuli, sest keegi ei tahtnud Mustale Kaptenile pihku jääda! Jutt oli tal üsna segane ja tõenäoliselt venekeelne, sest aru ei saanud me midagi. Püss oli tal alati kaasas ja ükskord kevadel tegi ta pajuoksast vilepilli ning pakkus seda meile. Ei mäleta, kes oli esimene julge ning kingi vastu võttis, aga seda mäletan küll, et pärast seda ta meile, lastele, enam nii jube ei olnud. Õpetas meile kõigile kuidas pajuoksast vilet teha.

Mingil hetkel kadus ta ära. Vist viidi kuhugi hooldekodusse või hullumajja.

Aga mõis jäi. Oli veel põnevam kui enne, sest nüüd saime rünnata ja kolada pea terves mõisas, välja arvatud praeguse kaupluse ruumides, sest seal olid samuti korterid. Kuid nendes korterites elasid veel inimesed sees.

Ühes elas Šeiko, kes oli kolhoosi karjak.Tema oli selle poolest eriline, et oskas näppudega vilistada ning "kutsikaga" jubeda paugu teha. "Kutsikas" oli lühikese varrega pikk piits. Kui Šeiko lehmi ajas, siis ta ei pidanud neile järele jooksma, sest piits oli nii jube pikk, et kui ta sellega põgeneva lehma tagumiku taga plaksaka tegi, tormas hirmunud lehm karja keskele värisema. Karja kolimisel ühest kohast teise (kolhoosi kari oli terve suve karjamaal, kus loomad sõid, jõid ja kus neid ka lüpsti), pani Šeiko "kutsikale hambad suhu". See tähendas seda, et piitsa otsa keerati traadi jupid. Kui nüüd sellise piitsaga lehmale virutati, ei tahtnud viimane enam kunagi minema joosta.

Tänu piitsale ja vilele oli Šeikol üldse vaja vähe teha. Hommikul kella viieks pidi karjak ajama karja lüpsiplatsile kokku. Šeiko tuli selleks karjakuputka uksele ja andis esimese vile- lehmad tõstsid pea ja kuulatasid, siis andis ta teise vile- lehmad ajasid ennast püsti, kolmas vile- lehmad hakkasid tulema!

Viimane on mõisaga sedasi seotud, et mees elas mõisas ja kari oli samuti mõisas-Kaalepi lehmalaut oli vanasti mõisa oma.

KAALEPI MÕISA LAMMUTAMINE

Enne kolhoosikorra lõppu otsustati mõis ära lammutada. Kõik, mis olemasolevast maantee poole jäi, kisuti maha. Samuti lammutati ära praeguse saali osa, aga sinna laoti tellistest uued seinad. Lammutusele oli meil jälle asja ja nii käisimegi õhtuti seal kolamas (siis kui töömehed läinud olid). Igaüks leidis sealt midagi ära tassimiseks.

Leidsime näiteks ühe hiidvana harkadra (selline puidust hark mille tipud olid sepisega kaitstud ning mida vedas hobune) ja tarisime selle kolhoosi hobusetalli juurde. Siis ei osanud keegi selle väärtust hinnata ja eks ta lõpuks kuhugi kütteks viidi. Tänapäeval makstaks sellise asja eest tõenäoliselt korralikku raha.

Mõisa korstnate lammutamine käis nii, et tagusime poistega suure haamriga kihi telliseid minema, kuni lõpuks jäi terve korsten seisma ühe pooliku tellise peale. Seda ei julgenud enam keegi ära lüüa, sest niipalju meie väikestes ajudes ikka liikus, et ligidal olles võib ise varingu alla jääda. Pildusime eemalt tellistega, kuni see ainumas kivi lõpuks järele andis ja korsten hirmsa mürinaga algosakesteks varises.

Osa seltskonnast oli õues ning kirjeldasid korstna kadumist nii: ühel hetkel lihtsalt libises korsten katusesse. Meie, kes me laka peal asja ajasime, nägime, kuidas korsten voolas ülevalt alla suureks tellisehunnikuks ning paiskas üles sellise tolmupilve, et tükk aega ei olnud võimalik midagi näha ega õieti hingata. Teine korsten nii lahedasti kokku ei vajunud, vaid see osa, mis oli katusest väljas, murdus maha ning lohises mööda katust kolinal alla hoovile.

Kuna ehitusmaterjale eriti saada ei olnud, pakuti kolhoosnikele võimalust mõisa lammutamise eest materjal endale võtta. Mitmed kasutasid seda võimalust. Meie võtsime eterniidi maha ja panime hiljem oma lauda katusele. Samuti sai kaks ust ära toodud, mis siiani saunaustena kasutamist leiavad.

SALAKÄIK

Suurtest poistest oli keegi kusagilt kuulnud või lugenud, et mõisast viib salakäik pargi taha. Kõige targem oli pargis asuvas korterelamus elanud Grünbergi vanamees (Günbergi vanamees oli autoriteet, sest tema teadis alati rääkida mis "onu" oli öelnud. "Onuks" kutsuti Ameerika Häält, mida salaja raadiost kuulati. See oli Nõukogude Eestis keelatud kapitalistliku lääne propagandasaade, mille kuulamist nõukogude võim igati segada püüdis.), kes teadis poistele koha kätte näidata kust kaevata.

Läkski kaevamiseks. Mitu meetrit mulda pilluti august välja enne kui jõuti salakäigu müürini. Kangutati kivid müürist välja nõnda et oli võimalik käiku uudistama pääseda. Kahjuks ei olnud käik eriti pikk, sest oli sisse varisenud.

Pärast tuli välja, et polnud üldse mingi käik, vaid hoopis mõisa kelder. Vanamees oli pada ajanud. Praegu on selle kohapeal kaupluse aidahoone.

Hirvo Rannu

HOROSKOOP

Kaljukits 22.12 – 20.01 Kipud viimasel ajal kõike ainult tumedates toonides nägema. Ära lase end heidutada – nii nagu kuskil süngete pilvede taga sirab sügispäike, on igas asjas midagi positiivset. Pead ainult silmad lahti tegema ja elu teise pilguga vaatama.

Veevalaja 21.01 – 19.02 Sel kuul peaksid pöörama rohkem tähelepanu sõbrasuhetele. Nemad on sinu jaoks alati olemas, aga kas sama võib väita ka sinu kohta? Ütle lähedastele mõni hea sõna ning võid sellega lausa elusid päästa.

Kalad 20.02 – 20.03 Ära tõtta uisa-päisa otsuseid tegema, sest lained võivad hakata lõpuks üle pea loksuma. Seisa ikka kahe jalaga maa peal ning püüa kogu selles segaduses kaine mõistus säilitada.

Jäär 21.03 – 20.04 Tähed lubavad sel kuul just sinu ellu armastust ja rõõmu. Ära võitle sellele jäärapäiselt vastu, vaid võta vastu see, mida pakutakse – killuke õnne su ellu ei teeks paha.

Sõnn 21.04 – 21.05 Ole oma sõnadega ettevaatlik, sest neil on väga palju kaalu. Mõni mõtlematult öeldud lause võib kõik nässu keerata ja su ümber segadust külvata. Lähtu tuntud põhimõttest: Enne mõtle, siis ütle!

Kaksikud 22.05 – 21.06 Igatsed juba alateadlikult suve. Mata need mõtted maha ja võta sügisest kõik, mis sellel pakkuda on. Kindlasti ära unusta endale soetada uued kummikud ja soe sall, sest haigused ründavad ootamatult.

Vähk 22.06 – 23.07 Tühised pisiasjad hakkavad kriipima su silmi ja hinge. Ära ole liiga kriitiline – kõik ei saagi olla täiuslik. Ole veidi tolerantsem ning ela oma elu loomingulisemalt, ära järgi liiga palju ühiskonna norme.

Lõvi 24.07 – 23.07 Peaksid sel kuul hoidma rohkem silma peal oma rahal, sest see kipub liiga kergelt kaduma. Süüdi ei ole vallatud päkapikud, kes juba akende taha piiluma on saadetud, vaid sina ise – ära larista tühiste asjade peale!

Neitsi 24.08 – 22.09 Istu ühel vihmasel ja pimedal sügisõhtul maha suure tassitäie teega ja mõtle pikemalt järgi selle üle, millised on su eesmärgid. Pane paika tegevusplaan, sest ainult sina saad oma maailma muuta.

Kaalud 23.09 – 22.10 Sul on väga eriline naeratus ning sa peaksid seda rohkem maailmale näitama. Maailm on tegelikult kaunis koht ja sinu ümber on väga palju asju, mille üle rõõmu tunda.

Skorpion 23.10 – 22.11 Asjad, mille kallal oled juba tükk aega kõvasti vaeva näinud, hakkavad lõpuks ometi liikuma. Kogu nähtud vaev saab sulle kuhjaga tasutud ning saad veidi hinge tõmmata. Sulle kulub ära üks pikk ja turgutav uinak, et raisatud energiat taastada.

Ambur 23.11 – 21.12 Oled muutunud enesekindlamaks, aga see võib tuua nii õnne kui ka õnnetust. Kuula hoolikamalt, mida teised sulle öelda üritavad, sest võib ilmneda, et ka neil on vahel õigus.

26. oktoobril Albu Rahvamajas 24h programm
Kell 18:00 esinevad Kaalepi kratid ja kutid

Külatuba avatud **iga päev** kell 16:00-20:00.

Isadepäeva kontsert Külade **Toas 10. novembril kell 16:00**

Kaalepi kasutatud riiete tuba ootab külastajaid! Võimalik igal ajal uudistama tulla

Maja nr 52 keldri poksiruumis saab mängida **lauatennist** ja kasutada **jõusaali**. Võtme saab Külatoast või Tiina Kaselt

ÜLESKUTSE

Kaalepi Külateataja on vabatahtlike noorte poolt koostatud ajaleht, mis paraku täiesti ilma rahata ilmuda ei saa. Oodatud on kõik toetused, et saaks järgmised numbrid trükki anda.

Ülekandega saab toetada Kaalepi Küla Seltsingu arvele:
221029905091 **Maiu Mäe**
Selgitusse kindlasti kirjutada "Kaalepi külateataja"

Sularahas võib tuua külatuppa või võtta ühendust telefonitsi ja seejärel kokku leppida koht ja aeg.

Aitäh!

KONTAKT
kaalepikylateataja@gmail.com
58188550 või 55559930

Öösel hullumajas kostab palati ühest otsast meeshääl: "Mina olen Abraham Lincoln!" Teine hääl: "Kes sulle seda ütles?" Esimene hääl: "Jumal!" Natukese aja pärast kostab kolmas hääl: "Mina ei ole sulle küll seda öelnud!"

Naine: "Kallis, kuidas maitsevad sulle minu küpsetatud piparkoogid?"
Mees: "Suurepäraselt, kullake, ainult müü see retsept ära. Ma olen kindel, et see tekitab revolutsiooni betoonitööstuses."

Mees läheb sõbra uut korterit vaatama. Nad istuvad üle kesköö, siis hakkab peremees oma korterit näitama. Külaline näeb seinal vasktaldrikut ja tunneb huvi, mis see on. "Rääkiv kell," vastab peremees. "Kuidas - rääkiv kell?" ei saa külaline aru. Peremees võtab haamrikese ja lööb sellega vastu taldrikut. "Pagan küll, kell kaks öösel hakatakse taguma!" kostab seina tagant.

TOIMETUS
Peatoimetaja: Mare Laube **Asepeatoimetaja**: Kristiina Kask **Küljendus:** Mare Laube
Reporterid: Maiu Mäe, Mare Laube, Kaarin Rannu, Claire Miljukova, Silja Juursalu, Tiina Kask, Mari-Liis Tommula, Anni Jalakas, Hirvo Rannu
Fotograafid: Tiina Kask, Mare Laube